

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לרפואת אבלין בת גורג'יה
לרפואת שלמה בן מרים הי"ו

פרשת
ויחי
י"ד טבת תשס"ג
גליון מס' 369

הדלקת נרות: 16:13
נץ החמה: 06:36
צאת שבת: 17:30
צאת שבת ר"ת: 18:06

כיפת ברזל

"בחרבי ובקשתי". אומר התרגום בצלותי ובעותי... בתפילה! ידוע שהתורה היא בנגלה, והתרגום הוא בנסתר... אומר יעקב אבינו לבניו: לכם היה נראה בנגלה שאני מנצח ע"י החרב והקשת, אבל האמת היא שזה רק למראה עיניים... באמת זו היתה התפילה שניצחה, זה מה שעמד מאחורי החרב והקשת! מספר הבן איש חי: פעם הלך אדם אחד ליער כשבידו היה רק מקל... ירדה חשכה על היער, והוא התחיל לשמוע כל מיני חיות, עד שהוא פגש בדוב שבא לטרוף אותו... מיד הוא תפס את המקל, כאילו הוא הולך לירות בדוב בחץ וקשת... ובאותו הרגע הדוב נפל לארץ ללא רוח חיים... האדם הזה התמלא שמחה, הוא התחיל להלל את המקל ולשבח אותו שהציל אותו ממוות לחיים... עד שאמר לו צייד שישב על העץ: "שוטה, המקל הזה הציל אותך?! אני ישבתי כאן על העץ וראיתי מה שקורה איתך למטה... מיד הוצאתי חץ ויריתי בדוב... זה מה שהציל אותך!".

זה לא הטנקים ולא הטילים, וגם לא המטוסים החמקנים... רק התפילה היא זו שמנצחת, כל השאר הם רק דמיונות וחלומות! ולמה נמשלה התפילה לקשת?

אומר ה'אבני נזר': כי בקשת ככל שאתה מותח את החוט יותר, כך החץ עף רחוק יותר, כמו כן בתפילה ככל שהלב דחוק ומתוח יותר, כך התפילה יכולה לפעול בעוצמות גדולות יותר!

החזון איש כותב: "עיקר ההשתדלות היא התפילה, אלא שלפעמים נדרש מהאדם גם לעשות פעולה בפועל. אבל לעשות הפעולה בלא השתדלות התפילה, באופן זה בודאי לא עשה המוטל עליו לעשות".

"ואני בבואי מפדן ארם מתה עלי רחל". שואל הזוהר הקדוש: מדוע לאה אמנו זכתה להיקבר ליד יעקב אבינו במערת המכפלה, ואילו רחל אמנו לא זכתה לכך...?

אומר הזוה"ק: כי לאה היתה סבורה שטיפול בחלקו של עשו, היא התפללה בבכיות ובדמעות שלישי, שהיא תהיה לזכות עמו ובחלקו של יעקב. והיא פעלה בתפילתה שהיא אכן הגיעה למערת המכפלה. אבל רחל אמנו שידעה שהיא מיועדת ליעקב מלכתחילה, לא הקדימה תפילתה על עניין זה, ולכן היא לא זכתה להיות עמו במחיצת עולמים במערת המכפלה.

מה זה "מתה עלי רחל"? היה צריך להיות כתוב "מתה רחל"... מה זה "עלי"? אלא אומר יעקב אבינו אני הסיבה שרחל לא נקברה עמי, מאחר והיא לא התפללה "עלי"!

וממשיך הזוה"ק ואומר: כל אדם ששופך דמעות לפני הקב"ה, אע"ג שנגזר עליו עונש, העונש נגזר ונקרע לחתיכות, והעונש הזה לא יכול לחול עליו ולשלוט בו.

ואת זה הזוהר לומד מלאה, שאפילו שנגזר עליה להיות בחלקו של עשו, ע"י הדמעות שלה היא קרעה את גזר הדין הזה, ונפלה בחלקו של יעקב...

זו לא כיפת ברזל, זו כיפת ברזל... בלהה, רחל, זלפה ולאה.

קיוויתי

"לישועתך קיוויתי ה'..."

פעם אחת שכב ר' לוי יצחק מברדיטשב בבית החולים על ערש דוי... הרופאים כבר הרימו ידיים, ואמרו למשפחה להתכונן... התלמידים עמדו מחוץ לחדר, חלקם התפללו וחלקם קראו תהילים... ולפתע הם שמעו "בוים!" חזק מתוך החדר... הם מיד נכנסו פנימה והם ראו את ה'קדושת לוי' על הרצפה... מיד ניגשו התלמידים להרים אותו, והניחו אותו חזרה על המיטה... הם יצאו החוצה והמשיכו להתפלל.

אחרי כמה דקות, קרא להם הרבי'ה פנימה וביקש מהם כוס תה... המצב שלו השתפר... אחרי חצי שעה המצב שלו השתפר עוד יותר... ואחרי שעתיים השתפר פלאות!

עד שבסוף היום הוא כבר הבריא לגמרי ויצא מבית החולים. בדרך אמר להם ר' לוי יצחק: אני שמעתי את כל השטויות שהרופאים הללו דיברו... "אין מה לעשות... השעות הללו הן האחרונות...". ואז נזכרתי מה שהרבי'ה שלי, המגיד הגדול ממעזריטש אמר... "הבוטח בה' חסד יסובבנו" – שהבוטח בה' זו לא סגולה שחסד יסובבנו... זו לא ברכה וגם לא הבטחה... אלא זה טבע שהקב"ה הכניס בבריאה, שהבוטח בקב"ה החסד שלו יסובב אותו!

לכן מיד התחזקתי בביטחון בקב"ה, וממילא אם אני כבר בוטח בקב"ה אז החסד חייב לבוא... החלטתי לרדת מן המיטה... אבל איך שירדתי נפלתי... זה היה ה"בוים" ששמעתם.

אבל אחרי שהרמתם אותי חזרה אל המיטה, התחלתי לחשוב בדעתי, הרי מה שהרבי'ה אמר זו ודאי תורת אמת... אז למה בכל זאת נפלתי מהמיטה...?

כנראה שלא בטחתי מספיק בבורא עולם! ודאי זו הבעיה! לכן התחלתי להתעמק יותר ויותר במחשבות של ביטחון ואמונה בבורא עולם, עד שביקשתי כוס תה... והמצב השתפר. כשהרב וורנר החליף את הרב קלירס ברבנות של טבריה, הוא גם מילא את מקומו כראש הכולל על ציונו של ר' מאיר בעל הנס, והיה מקפיד לשלם את המשכורות תמיד בראש חודש. פעם אחת לא היה לו כסף, והוא שבור ורצוף מכך, והנה הוא חולם ורואה את הרב קלירס בחלום... "מה אפשר לעשות לרב?", שאל. ענה לו הרב קלירס: "קוה" (קפה ביידיש). הוא הכין לו קפה, אבל הרב אמר לו זה לא "קוה"... ונעלם. הרב וורנר הבין את הרמז שעליו להתחזק בקיוווי לישועת ה', ובבוקר הוא פגש בגביר שתרם לו מעצמו 2,000 לירות לכולל.

הפינה הרגישה

"לישועתך קיויתי ה'..."

כשר' חצק'ל אברמסקי היה בסיביר, היה עמו במחנות העבודה חסיד ליובניץ' צעיר, שהוגלה לסיבור בגלל הפצת היהדות.

יום אחד הגיעו הרוסים והודיעו להם שתוך 24 שעות יתלו את שניהם כי נגזר דינם למיתה...

מאז היוודע להם העניין, ר' חצק'ל הסתובב באי שקט מוחלט... מחר הולכים לתלות אותנו!

ואילו החסיד היה רגוע ושלם, ואם זה לא מספיק, הוא עוד פונה לר' חצק'ל ושואל אותו:

"מדוע אתה כל כך מבוהל?"

"תוך פחות מ-24 שעות מוציאים אותנו למיתה, הזמן הולך ואוזל ועוד מעט הוא תם..."

ואתה שואל אותי מדוע אני מבוהל?!"

אמר לו החסיד: "אבל הקב"ה אינו אוזל..."

והקב"ה גם אינו תם!"

מאחר והיהודים בעולם הפעילו לחצים על ראשי המדינות, והמדינות הפעילו לחצים על הרוסים, אחרי כמה שעות, נכנעו הרוסים ללחץ שהפעילו אומות העולם, והודיעו להם שהם ניצלו לחיים ולשלום!

אחרי מעשה זה אמר ר' חצק'ל אברמסקי

שהחסיד הזה לימד אותו מה זה ביטחון...

ביטחון בקב"ה זה לא מה שנראה לנו בעיני בשר ודם... מה שהרופא אומר, או מה שהזמן דוחק...

הקב"ה הוא מעל לרופאים, מעל לרוסים ומעל לזמן!

אתה תאמין בקב"ה... "לישועתך קיויתי ה'!"

ותשאיר לקב"ה לנהל את האנשים ואת הזמנים. הקב"ה לא כפוף לטבע, והישועה שלו לא צריכה

לבוא תחת הכללים שכפופים לטבע... הוא מעל! יהודי שבוטח בבורא עולם באמת, יודע בבירור

שכמו שהקב"ה ברא את העולם יש מאין, הוא גם מהווה אותו כל רגע יש מאין... ממילא כל

הדלתות של סוגי הישועות עדיין ותמיד פתוחות.

צדיקים

רבנו אלעזר בידרמן זצוק"ל

עמא דהילולא יד' טבת

סיפר מקורבו של רבינו ר' חיים ראט הי"ו מארה"ב: כשהייתי צעיר יותר, יום אחד הלכתי לתומי למקום מסוים, כשבדי תיק עם כסף רב ואלפי מסמכים יקרי ערך, ששייכים למפעל ענק שבבעלותי וששמרתי עליהם מכל משמר, אך לפתע כשקמתי ממקומי לחזור לביתי, אני מגלה לחרדתי כי כל התיק ותכולתו היקרה נעלמו.

עולמי חרב עליי, לא ידעתי מה אעשה, יאוש התגב לבלי, וכך באתי לבית מדרשו של רבינו, כשראה אותי רבינו שם לב למצב רוחי הקודר, ושאל אותי: "מדוע פניך רעות היום, שמא דבר מה אירע עמך?" ואני

שפכתי שיחי בבכי ובצער גדול על תיקי יקר הערך שנעלם ממני, ואיני יודע, מה אעשה. רבינו שמע את כאבי הגדול אמר לפליאתי, באופן ברור: "גנב לקח ממך את התיק,

ואל תחשוש, כי הגנב ימצא, בעזרת השם, ולא רק זאת, אלא כל האבידה תימצא עוד הלילה עם כל תכולתה ב"ה". נדהמתי לשמע דברי רבינו, שהבטיח לי, כי אין לי מה

להיות שרוי בדאגה, אך אמונת חכמים איתנה הייתה לי, וחכיתי כיצד יעבור עליי הלילה. ואכן לא יאומן: מדברי רבינו לא נפל דבר, לאחר מספר שעות אני מקבל טלפון

מהמשטרה בעיר, שמצאו תיק שבו, יש מסמכים רבים וכסף רב, והם מבקשים שאבוא מיד לתחנת המשטרה, כדי שאוכל לתת סימנים, כי אכן מדובר בתיק אותו איבדתי.

הלכתי לתחנה בלב חושש, מצד אחד אולי מצאו תיק, אבל אולי את המסמכים יקרי הערך לא ימצאו שם, ומצד שני - מה עם הכסף הרב שהיה שם. אולי השודד כבר רוקן

את כל הכסף? אבל כחסיד נאמן לרבו הרחוקי מחשבותיי מכך, כי הרי רבינו הבטיחני נאמנה, כי כל התיק ישוב אליי ללא שום חסרון. וכך באותן מחשבות אני נכנס למשרדי

תחנת המשטרה, הראו לי את התיק היקר, וכך בזמן, שאני מוסר עדות וגם פרטים נוספים, מגלה לי השוטר, כי מדובר בגנב מומחה, שהצליח לכייס ממני את כל התיק,

אך הם לא מצליחים להבין, איך לא נעלם דבר מהתיק, הוא הביא לי את התיק, ואכן לא נפלו דבר מדברי רבינו, גם המסמכים היקרים וגם הכסף הרב נמצאו בתיק, לא

חסר דבר. החסיד הישיש ר' חיים הרבסט זצ"ל, מחשובי חסיד צאנו ובאבוב ובצעירותו משמשו בקודש של הרה"ק מוויליאמס זי"ע - ובאחרית ימיו התדבק ברבינו

והיה לחסידו הנלהב חלה ל"ע במחלה קשה, מצבו התדרדר, ורבינו אינו מסיח דעתו בהעתרתו עליו בתפילה לרפואה שלימה. בליל שבת קודש האחרון בארה"ב, אף עלה

רבינו זי"ע לבקרו בביתו עם קבוצה מצומצמת של מקורביו. רבינו מתעניין כל יום ויום אצל מקורביו בחו"ל ובני המשפחה, לדעת מה מצבו של חיים בן חיה. במוצאי שבי"ק

י"ב טבת התבקש ר' חיים לעולמו. מתקשרים להודיע על כך לרבינו, משענה הטלפון שאל רבינו על אתר: "מה עם חיים בן יוסף?!" הפעם הוא הזכיר אותו בשם אביו, מה

שאין כן בכל פעם שאל עליו בשם אמו... דבר פטירתו של זקן החסידים לא נסתר ממנו וראינו עין בעין את רוח-קודשו. ארונו הוטס לארץ הקודש, ורבינו ליווהו בדרכו האחרונה.

ידעת זקנים' הינו יקב בוטיק המייצר יין ברמה הגבוהה ביותר מענבים מובחרים ביותר מכל אזורי הסלתא שבארץ ישראל. היין מתיישן בחביות עץ אלון צרפתי משובחות, ומאופיין בטעמים ארומתיים מתקתקים, גוף מלא ומאוזן וסיומת חלקה ונעימה להפליא. **ייחודיות היקב היא שהיין נעשה בו בקדושה כמפורש בזוהר הקדוש (שמיני מ.) שכל השפע הנמשך לאדם ולעולם תלוי באופן עשיית היין.**

אז איך אנחנו מכינים יין בקדושה?

קודם כל היין נעשה רק ע"י אברכים יר"ש | כל האברכים טובלים במקוה טהרה לפני העבודה ביקב | אף אדם לא נכנס ליקב מלבד העובדים בו | היין נעשה לשם מצוות קידוש, הבדלה, עונג שבת ויו"ט, ארבע כוסות, פורים, ברית מילה, חופה וקידושין כמבואר בהקדמת הגר"א לתיקוני הזוהר | גוי לא ראה את היין כחומרת השליה הקדוש והבן איש חי | מעשר ראשון חולק ללויים בפועל | לא מבושל | בקבוק חדש ללא חשש חילול שבת | ברכתו 'הגפן' אף לדעת הרמב"ם.

כי הקדושה עושה את שלה, מספיק רק לטעום כדי להבין...

להזמנות: בני ברק: 050-3337360

ירושלים: 0527-692603

חיפה: 0527-654417

ביתר עלית: 055-9535595

גא לא לקרוא בשעת התפילה

בס"ד

דעת זקנים

רוצה לענג את השבת בין הכי מהודר שיש? רוצה להפתיע את כולם ב'שבע ברכות'?

בהשגחת הבר"ץ הרב יעקב חיות

העלון טעון גבייה